

[Holstein.]

der med sit oplysende og klargørende Indhold saa værdigt slutter sig til Ændringsforslagene — det forekommer mig, at her-efter minder dette Lovforslag sammenlignet med det oprindelige Regeringsforslag i ikke ringe Grad om en Søsyespand i Forhold til en righoldig og overdaadig Festbanket, en Festbanket, hvor Værten adskillige Gange har holdt sin eneste Tale med stor Patos og grandiose Gestus, og hvor en Skare mere eller mindre omtaagede Fstedeltagere har hikket Talen efter uden at forstaa, hvad de selv taler om, og uden at vide, hvad de selv siger.

Jeg vil helst forskaane den højtærede Trafik- og Handelsminister for at analysere Indholdet af denne Spand, for det første fordi han, om jeg saa maa sige, er uskyldig i dets Indhold — han er jo kommet post festum —, og desuden er den højtærede Handelsminister i Stand til at bevise sit juridiske Alibi. Jeg tror ikke, at den højtærede Handelsminister har stort mere Forstaaelse af Jura og juridiske Principper, end jeg har Forstand paa liberal Kommunikationspolitik.

Derimod kan jeg ikke forskaane den højtærede Justitsminister for at foretage en Analyse af Spanden og foretage den her i Salen og i Offentlighedens Paahør. For den højtærede Justitsminister er jo ikke kommet post festum; han har mærkværdigvis — for jeg tror godt om den højtærede Justitsminister, jeg sætter stor personlig Pris paa ham — sat sit Navn under det oprindelige, nu tilintetgjorte Forslag. Han kan altsaa ikke siges at være kommet post festum. Men dertil kommer, at det synes mig at være hans baade personlig-moralske og administrative Pligt som Rets-haandhævelsens øverste Myndighed og endelig som den skarpsindige og klare Jurist, han i Virkeligheden er, at udtale sig om et Lovforslag som dette, som jo har to Sider, dels Lovforslagets § 1, som indeholder paa det civile retlige Omraade Regler, der er uden Sidestykke i vor hidtidige civile retlige Lovgivning, og dels i § 3 paa det strafferetlige Omraade en Bestemmelse, som sikkert ikke alene er uden Sidestykke i dansk Strafferetslovgivning, men ganske sikkert ogsaa uden Sidestykke i nogen civiliseret Stats Strafferetslovgivning.

Derfor kan jeg ikke forskaane den højtærede Justitsminister for at tage Stilling til og udtale sig klart om forskellige Spørgsmaal, som jeg agter at stille ham i Anledning af de Ændringsforslag, der

her er stillet til det oprindelige Lovforslag. Det er hans Pligt at gaa ud af det Tavshedens Helle, hvor jeg saa godt forstaaar, at han helst opholdt sig, indtil dette Forslag enten var syltet til Døde eller bragt ud af Verden ved en Afstemning og en Behandling, hvorunder den højtærede Justitsminister havde glimret ved sin Tavshed og sin Fraværelse. Denne Stilling er umulig at opretholde for den højtærede Justitsminister.

Lad mig begynde med Lovforslagets § 1 og de Ændringsforslag, der stilles til den. Der skal nu staa:

„Kollektive Aftaler, som paa uberettiget Maade begrænser den enkeltes frie Adgang til Erhverv eller Arbejde, kan ikke tillægges Retsvirkning ved Domstolene.“

Jeg vil for det første stille det Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister: Hvorledes forstaaar Justitsministeren Udtrykket „uberettiget“ i denne Forbindelse? Kan vi ikke let blive enige om, at hvad der er retsstridigt, er ogsaa utilbørligt, men der er meget, der er utilbørligt, som ikke er retsstridigt? Nu bliver Spørgsmaalet: Forstaaar Justitsministeren Udtrykket „uberettiget“ som „retsstridigt“ og dermed utilbørligt, altsaa som utilbørligt, fordi det er retsstridigt, eller forstaaar den højtærede Justitsminister Udtrykket „uberettiget“ som „utilbørligt“ uden at være retsstridigt. Der er kun de to Muligheder at vælge imellem, og den højtærede Justitsminister kan indskrænke sig til et rent og klart Ja eller Nej paa mit Spørgsmaal.

Saa staaar der videre i Lovforslaget — den en passant Bemærkning maa jeg maaske have Lov til at gøre —:

„begrænser den enkeltes frie Adgang til Erhverv“.

Ja, Erhvervsfriheden er jo Liberalismens Kæphest, og nu skal der derfor staa: „frie Adgang til Erhverv“. I Aftaleloven staaar der: „Adgang til Erhverv“, hvor der tales om utilbørlig Begrænsning ved Konkurrenceklausuler, og ikke „frie Adgang til Erhverv“. For Sagen er nemlig den, at der er jo ikke Adgang til Erhverv her i Landet i ganske ubegrænset Omfang. Adgangen til Erhverv, som der kan være Tale om retsstridigt at begrænse eller utilbørligt at begrænse, er jo paa Forhaand ikke ubegrænset, men den er indskrænket af den bestaaende Lovgivning paa mangfoldige Omraader, saa der maa altsaa forstaaes „utilbørligt begrænser Adgangen til Erhverv, saaledes som denne Adgang er begrænset af gældende